

φοβισμένο
 Σκεδρωμένο απ τη βροχη
 τη φριχτη ερημια
 και το κρυο
 Αφησε τα στεφανα
 Το βαθρο
 Και τα ρουχα του
 Βγηκε στη λεωφορο γυμνο
 Κι αρχισε να ρωταει
 Τους διαβατες
 Για την οδο
 Της αιωνιοτητας.

27—1—1980

Παναγιωτης Κερασιδης

ΕΜΠΡΟΣ

η απεργια στην κεφαλη του ονειρου
 να σημαδεφει την παιδικη ηλικια της
 θαλασσας.
 Εμπρος το κεντρι
 να θυμιζει την ονειρικη ασπιδα
 καθως μας προσπερναι περηφανη η
 καταγιδα.
 Μεσα στη θυελλα των λουλουδιων
 ξεχυγονται
 τα χειλη
 και τα ματια
 της αποκηρμηνης γυναικας.
 Εμπρος μια σταγονα αιμα
 να χορευει νυχτα και μερα
 στις σπηλιες μας
 του ναι και του οχι.
 Πρεπει να κλεισουν καποτε
 οι ασφαλιστικες εταιριες των ονειρων.
 Εμπρος να κοφουμε τα δεντρα συρριζα
 να μας προφυλαξουν
 απ την πρωιμη σκια
 του ονειρου που ερχεται απο μακρια
 κατακορυφα
 να σπρωξει το σωμα του βραχου
 στο αιμα του φευγαλεου,
 και στο αδιεξοδο της ομορφιας.
 Η θλιψη ειναι ονειρο
 καθως κατρακυλαει
 ορθιος ο βραχος
 και δεν παρασερνει τιποτα.
 Εμπρος για το μεγαλο τιναγμα.

Το τιναγμα του πουλιου
 σκορπαι το κρασι
 που βγαινει θριαμβευτικα
 σαν σηματοδοτης
 στην μεγαλη πιστα
 του ετοιμορροπου φιλιου της θελησης
 μας
 που τωρα τελευταια ξενυχται
 αδιαφορη
 και κατανοητικη
 στα μπρατσα μας.

Λουκια Μπουρνοζου

Σταυρωνουμε τα ημερολογια
 Σβηνουμε τις τελειωμενες δουλειες
 Προσθετουμε κουραση
 Δαιρουμε τη μερα σε κομματα
 Κομματα δουλειας
 Κομματα υπνου
 Κομματα φαγητου
 Κομματα διασκεδασης
 Καταντησαμε αριθμομηχανες
 Αριθμομηχανες που δουλευουν ασταμα-
 τητα
 Ωσοπου στο τελος μενει η μνημη
 Για να θυμομαστε τα διαιρεμενα κομ-
 ματια

Αρχιλοχος Ναβιδης

ΣΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΟ ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΜΑ

Στου χορου το στροβιλισημα
 δυο ματια μεγαλα σε κοιταξαν.
 και σε ματιασαν.
 Ο ζητιανος στην ακρη του δρομου
 πεταξε τ αυλο βιολι του
 και χαθηκε.

ΣΤΟ ΕΜΠΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ

Μικρες σταλαγματιες σε ρανανε
 στο εμπα της γιορτης
 ητανε τσες οι στιγμες της ηδονης
 που χαθηκε το νοημα της
 σαν τη δεκαρα που παραπεσε
 στου χαλικιου την απαλαμη.